

[Ivar Hansen]

skridtspartiets begrundelse fra dengang var jo i første række et ønske om at forhindre, at den nye vurdering skulle føre til skattestigninger.

Vi må erkende fra venstres side, at der i løbet af det sidste halve år er sket ganske meget i udviklingen på ejendomsmarkedet. Usikkerheden er, som jeg allerede har nævnt et par gange, vokset ganske betydeligt. Derfor er vores argumentation for det forslag, vi her har fremsat, nok en lidt anden end den, fremskridtspartiet havde for sit forslag sidste forår. Derfor synes jeg ikke, vi skal skose hinanden af den grund. Jeg mener, det er en ret saglig begrundelse, vi har for dette forslag.

Alt i alt vil jeg gerne takke for den tilslutning, der har været fra en række partier; vi ser fra venstres side frem til en meget hurtig afklaring i folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Også jeg skal takke for de tilkendegivelser, der er fremkommet, som bekræfter, at der er et entydigt flertal i dette folketing for gennemførelse af den 17. alm. vurdering som planlagt.

Til hr. Keld Andersens bemærkninger om usikkerheden, som er fulgt op af flere andre deltagere i behandlingen af forslaget, skal jeg sige, at vi for den største gruppe af ejendomme, som vi registrerer salgspriser på, nemlig enfamiliehuse, kan konstatere, at de i det halvandet år, der er gået fra maj 1979 til november 1980, har bevæget sig fra indeks 145 til indeks 147, og at der har været tale om et antal månedlige handler, svingende fra en hel del over 4.000 og ned til omkring 3.000, og at der i den sidst registrerede måned blev handlet 3.300 sådanne ejendomme.

Det giver efter min mening et ganske godt statistisk grundlag for de mennesker, der skal foretage vurderingen af fast ejendom til 1. april, til at fastslå, at ejendomsmarkedet for enfamiliehuse er stagnerende, og at der for andre typer af ejendomme er en svagt faldende tendens. Jeg sagde netop ikke, at der generelt var tale om fald i ejendomspriserne, i samme forstand som vi klart tidligere har oplevet stigning. Det, der er karakteristisk for den nuværende situation, er en meget stor

prisstabilitet på ejendomsmarkedet og et så stort antal salg i hvert fald, selv om det er på noget lavere niveau, end vi kendte for nogle år siden, at det ikke kan give anledning til nogen begrundet tvivl om, hvor omkring niveauet skal ligge.

Diskussionen om, hvorvidt en ny vurdering udløser nye skatter, synes jeg er en lille smule – det udtryk må man vel ikke bruge, hr. formand – fjollet. Jeg mener, der er to diskussioner i dette. Der er for det første spørgsmålet om at have et værdigrundlag, som afspejler faktiske niveauforskelle, forskelle i udviklingstendenser for priserne på forskellige typer ejendomme i forskellige dele af landet i de sidste 4 år. For det andet er der en politisk diskussion og en politisk afklaring om, hvad satsen skal være, hvilke grundskyldpromiller vi skal operere med, hvilke formueskattepromiller og formueskattegrænser vi skal operere med, og hvilke lejeværdiprocenter vi skal operere med.

Jeg kan ikke forstå, det skal være umuligt at diskutere og træffe de politiske beslutninger om disse ting hver for sig. Jeg synes, det er en lidt besyndelig form for politik, hvis man tror, at man ved at ændre på vurderingstidspunkter eller vurderingsprincipper i sig selv dermed kommer til at påvirke, hvor mange kroner der skal udskrives. Det må da allerede for klarhedens skyld hos os, der skal træffe beslutningerne, og hos den befolkning, der skal leve med det, være to beslutninger, der træffes hver for sig og i åbent dagslys.

Så vil jeg sige til hr. Dohrmann, at det netop i den sammenhæng er en uomtvistelig rigtig oplysning til folketinget at sige, at hvis vi bliver stående på den 16. alm. vurdering som grundlag for udskrivning af grundskatter, vil landbrugets andel af de samlede grundskatter være større, end hvis vi gennemfører den 17. alm. vurdering som planlagt. Det kan hr. Dohrmann, hvis han regner lidt på det, helt utvivlsomt komme frem til ved egen hjælp. Men ellers skal jeg levere nogle eksempler, der illustrerer dette udsagns helt uomtvistelige sandhedsværdi.

I anledning af et par af de spørgsmål, der er blevet stillet om regeringens holdning til kontantvurdering, skal jeg sige, at jeg lige som hr. Wilhjelm og andre betragter det som en rent teknisk diskussion. Men det kan godt være, at man i denne tekniske diskussion kan nå til en opfattelse af, at kontantvurdering